

og da De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark og De samvirkende danske Husmandsforeninger i skrivelser af henholdsvis 17. oktober 1949 og 18. november 1949 til landbrugsministeriet har henstillet og anbefalet en sådan lovs udfærdigelse, har regeringen, uanset at De samvirkende danske Landboforeninger i skrivelse af 28. oktober 1949 har givet udtryk for den opfattelse, at en fortsættelse af denne lovgivning ikke er ønskelig, anset det for rigtigst at fremsætte foranstående lovforslag, der er affattet i overensstemmelse med den tidligere lovgivning på dette område.“

Lovforslaget mødte i folketinget tilslutning fra samtlige partier med undtagelse af det konservative folkeparti, hvis ordfører fandt det unødvendigt at opretholde denne midlertidige lovgivning i så godt et høstår som 1949—50; han mente iøvrigt, at den helt kunne undværes. Fra flere sider blev det dog gjort gældende, at man måtte bort fra år efter år at forny loven. Fændtes det påkrævet at bevare den, burde den hellere gøres permanent.

Ved 3. behandling vedtoges lovforslaget enstemmigt, men således at de konservative afholdt sig fra at stemme.

I *landstinget* underkastedes lovforslaget udvalgsbehandling. I betænkningen indstillede et flertal (S, V og R V samt P. A. Poulsen) lovforslaget til vedtagelse i uændret skikkelse, mens et mindretal (det konservative folkepartis udvalgsmedlemmer med undtagelse af P. A. Poulsen) fandt det „uheldigt, at man hvert år gennemfører en lov af denne karakter. Indeværende års høstudbytte berettiger ikke til anvendelse af et system, hvor man pantsætter næste års høstudbytte. Mindretallet har kunnet tænke sig at medvirke til en permanent lovgivning, men da der ikke kan skabes tilslutning hertil, kan mindretallet ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse“.

På foranledning af *Villemoes* (V) erklærede *landbrugsministeren* sig villig til at skaffe undersøgt, i hvilket omfang loven havde været benyttet. Man kunne derefter tage stilling til, om den skulle gøres permanent, hvad ministeren ikke havde noget imod; i denne omgang måtte man imidlertid nøjes med at opretholde loven for et år.

Lovforslaget vedtoges også i *landstinget* enstemmigt, idet de konservative med undtagelse af P. A. Poulsen afholdt sig fra at stemme.

57. Lov om tillæg til lov nr. 164 af 11. maj 1935 om skove. (Landbrugsminister *Bording*). [A. sp. 3349. — C. sp. 1 og 57].